

## **Resolució 353/2021, de 23 d'abril**

**Número d'expedient de la Reclamació:** 183/2021

**Administració reclamada:** Diputació de Lleida

**Informació reclamada:** Expedients de l'Aeroport de Lleida en poder de la Diputació.

**Sentit de la Resolució:** Finalització per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació

**Resum:** L'Administració reclamada ha facilitat al Grup polític provincial reclamant la informació sol·licitada, en el marc d'aquest procediment. Aquest fet suposa la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació i comporta la pèrdua d'objecte d'aquesta, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven.

**Paraules clau:** Diputacions. Electes locals. Expedients. Aeroport. Reclamació contra silenci. Lliurament extemporani. Pèrdua d'objecte.

**Ponent:** Josep Mir Bagó

### **Antecedents**

1. El 23 de febrer de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 183/2021, presentada pel Grup de diputats i diputades del PSC a la Diputació de Lleida, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. El grup polític reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 17 de desembre de 2020 el grup polític reclamant demana a la Diputació de Lleida una còpia en format digital de tots els expedients relatius a l'Aeroport de Lleida que estiguin en poder de la Diputació (convenis, informes interns, informes d'auditoria, etc.), des d'aproximadament 2010 fins a l'any en curs. La sol·licitud és reiterada l'11 de gener de 2021.
3. La Reclamació presentada el 23 de febrer de 2021 indica que la Diputació només ha facilitat informació dels anys 2016 a 2019, però no del 2010 al 2016.
4. El 25 de febrer de 2021 la GAIP comunica la Reclamació a la Diputació de Lleida i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la



Reclamació. També li demana el nom de la persona que representarà la Diputació en el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.

5. El 31 de març de 2021 la GAIP rep l'informe de la Diputació, que assenyala el següent:  
"En data 26 de febrer de 2021 és incorporada i comunicada al Grup del PSC a la Diputació de Lleida la resta de la documentació requerida, es a dir, la corresponent als exercicis de 2010 a 2015. Tota la documentació és abocada a una carpeta d'accés sense restriccions pels instants. En data 1 de març de 2021 tota la documentació existent es incorpora a l'expedient electrònic creat. La creació d'aquest expedient i la posterior incorporació de tota la documentació prèviament aportada és conseqüència de la comunicació realitzada per la GAIP en data 25 de febrer de 2021. Aquest expedient és accessible pel Grup del PSC a la Diputació de Lleida. En aquesta mateixa data es comunica als instants l'apertura de l'expedient electrònic, l'aportació de la documentació a aquest expedient i la possibilitat d'accedir també a la informació sol·licitada mitjançant la carpeta creada. Tanmateix es comunica la intenció de poder concloure l'expedient sense necessitat de finalitzar el procediment de mediació mitjançant escrit de desistiment si la nova documentació afegida respon a la seva sol·licitud. Es manifesten d'acord. En data 11 de març de 2021 s'adreça correu electrònic al Grup del PSC a la Diputació de Lleida sol·licitant si ja havia estat revisada la nova documentació i si aquesta correspon amb la seva petició. La resposta és que el dia 15 la revisaran i ja ens diran quelcom. En data 17 de març se'ns comunica per part del Grup del PSC a la Diputació de Lleida que, una vegada revisada la nova documentació, troben a faltar els convenis corresponents als exercicis de 2011, 2012 i 2015. Se'ls fa saber que l'any 2011 es va redactar una addenda al conveni de 2010 que finalment no va ser signada, la qual cosa significa que l'exercici de 2011 no consta conveni signat entre la Diputació de Lleida i Aeroports Públics de Catalunya SLU. Per tant en aquest moment només restarien pendents de justificar, i al seu cas aportar, els convenis corresponents als anys 2012 i 2015. Fetes les oportunes comprovacions amb la Secretaria de la Diputació es conclou que als exercicis pendents d'entregar (2012 i 2015) no consten convenis signats per la Diputació de Lleida i l'entitat Aeroports Públics de Catalunya SLU. Per tant, tota la informació d'aquesta sol·licitud que la Diputació de Lleida tenia al seu poder va ser lliurada o posada a disposició dels reclamants en data 26 de febrer de 2021. Tenint en compte l'anteriorment exposat es conclou Primer. Les peticions formulades en data 17 de desembre de 2020 i 11 de gener de 2021 no van ser enteses ni tramitades com una petició d'accés a la informació pública ja que aquesta condició no va ser invocat als escrits dels peticionaris. El tràmit que inicialment van rebre és el comú de les sol·licituds de fiscalització que tots els grups exerceixen ordinàriament i que son puntualment ateses. Segon. Hem d'entendre que existeix una manca de concreció a les sol·licituds formulades atès que als diferents escrits son modificats tant els exercicis reclamats com la



documentació requerida. És per això que el volum de documentació posada a disposició dels instants és immens donat que ha estat afegida tota la documentació que la Intervenció de la Diputació de Lleida tenia al seu poder i això suposa que també ha estat proporcionada informació supèrflua o innecessària atenent a la sol·licitud realitzada.

Tercer. Hom pot veure a través del relat dels fets realitzat que la Diputació de Lleida va posar a disposició dels reclamants de forma ràpida el gruix de la informació sol·licitada amb els condicionants esmentats al punt anterior. Es cert que la comunicació feta per la GAIP va significar un canvi radical a la manera d'afrontar la petició. Així, al dia següent a l'entrada de l'escrit ja es va recollir la informació reclamada (els exercicis no aportats amb anterioritat) i, posteriorment, al dia següent hàbil es va crear l'expedient electrònic i la carpeta compartida amb la documentació restant. Tant l'expedient com la carpeta van ser accessibles pels reclamants des del primer moment. Quart. Malgrat la immediata cerca i comunicació de la documentació reclamada pels instants, van haver de passar 17 dies fins que es va procedir a la seva revisió i la comunicació dels resultats de la fiscalització realitzada pel Grup del PSC a la Diputació de Lleida. Així, als anys reclamats com a pendents ja hem dit que no va haver conveni vigent. Per tant, la Diputació de Lleida ha actuat amb aquest assumpte de forma irreprotxable i amb la voluntat manifesta de proporcionar la informació requerida i, també, de tractar d'evitar aquest procediment davant la GAIP".

6. L'1 d'abril de 2021 la GAIP notifica l'informe de la Diputació al Grup reclamant, tot indicant que si dins del termini de cinc dies no argumenta el contrari es considerarà satisfeta la sol·licitud i la Reclamació finalitzarà per la pèrdua del seu objecte. No consta resposta del Grup reclamant.

## **Fonaments jurídics**

### **1. Admissibilitat de la Reclamació**

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP seria competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública. L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que



es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Nogensmenys, també cal tenir en compte que aquesta Reclamació ha estat presentada per un electe local, amb invocació del dret d'accés dels i de les electes locals a la informació de la respectiva entitat regulat per l'article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril (TRLMRLC). Aquest fet aconsella plantejar la seva admissibilitat a un procediment de revisió regulat per una normativa diferent, com és la legislació de transparència. A partir de la Resolució d'11 de febrer de 2016, sobre la Reclamació 4/2016, la GAIP ve admetent reiteradament reclamacions en relació amb sol·licituds d'informació municipal emparades en el dret a la informació reconegut a favor dels i de les electes locals per l'article 164 TRLMRLC. Tot i que la legislació de règim local remet directament a la jurisdicció contenciosa administrativa l'eventual impugnació de tota mena de resolucions dels òrgans i autoritats locals, sense fer cap referència a la via de reclamació davant la GAIP, aquesta Comissió de Garantia ve entenent que això obeeix al fet que la legislació vigent de règim local és anterior a la de transparència que institueix la reclamació davant d'un òrgan independent i especialitzat (la GAIP, en el cas de Catalunya); que aquesta via de reclamació és voluntària i en cap cas perjudica l'accés a la jurisdicció contenciosa administrativa i, si escau, constitucional; que suposa un increment de les garanties jurídiques del dret a la informació que, si són a l'abast de la ciutadania en general, amb més raó han de poder ser accessibles als electes locals, que exerceixen un dret reforçat a la informació emparat en el de participació i representació política de l'article 23 de la Constitució; i que l'aplicació supletòria de la legislació de transparència, inclosa la reclamació davant de la GAIP, respecte del dret a la informació regulat per la legislació de règim local, té empara tant a la legislació bàsica (disposició addicional 1ª.2 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, LTAIPBGE), com a la disposició addicional 1ª.2 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG). Aquesta interpretació de la GAIP ha estat enterament confirmada per la Sentència 1074/2019 del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.



Procedeix, per tant, l'admissió a tràmit d'aquesta Reclamació, si bé caldrà tenir en compte que el règim material i procedimental aplicable a l'accés sol·licitat es regirà en primer lloc per l'article 164 TRLMRLC, cosa que inclou la subjecció a uns límits al dret d'accés més reduïts que els previstos per l'LTAIPBG, així com també un deure dels i de les electes a respectar la confidencialitat de la informació a la que poden accedir per raó de la seva funció representativa.

En tot cas, en l'aplicació dels límits al dret d'accés caldrà tenir en compte els criteris establerts a aquests efectes per l'LTAIPBG, especialment pels apartats 2 i 3 del seu article 20, que estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació". A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta, de manera que l'article 22 LTAIPBG requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

## **2. Pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació**

Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha facilitat al Grup polític provincial reclamant la informació sol·licitada, en el marc d'aquest procediment. Aquest fet suposa la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació i comporta la pèrdua d'objecte d'aquesta, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven.

En aquestes circumstàncies, és procedent finalitzar la Reclamació, sense necessitat de fer cap declaració sobre l'abast del dret d'accés exercit, ni de dur a terme el procediment de mediació sol·licitat pel grup provincial reclamant.

## **3. Publicitat de les resolucions de la GAIP**

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.



COMISSIÓ DE GARANTIA  
DEL DRET D'ACCÉS  
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

## **Resolució**

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 23 d'abril de 2021, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 183/2021 per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

---

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.